

Libris

Respect pentru oameni și cărți

.RO

Corina Lidia IANCU

*Orchestra
timpul
iubirii*

Libris
EDITORIAL
Respect pentru oameni și cărți

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Nunta cosmică.....	11
Ritmurile inimii.....	13
Pune iubire	15
Te invit la dans, iubire!	17
Te-am căutat	19
7 eșarfe	21
Am plecat departe	25
Am suflat	27
Aripi	29
Candela iubirii	31
Ceartă-mă, mai blând, iubire!.....	33
Cerul tău albastru.....	35
Cheia de aur	37
Compleți.....	39
Culoare.....	41
Culorile din mine.....	43
Dac-aș fi un vrăjitor	45
De ce?.....	47
Floarea de colț.....	49
În ochii tăi.....	53
Micul liliac	55
Micuța florică	57

Pe portativ	59
Tabloul	63
Te-am regăsit	65
Ți-am auzit glasul	67
Un leagăn mi-am făcut.....	69
Un pod de flori	71
Dacă ai ști.....	73
De ce-așteptăm?	75
Mi-am pus dorul	77
Primăvara.....	79
Două cuvinte	81
Sărbătoarea.....	85
Petrecerea	87
Vino.....	89
Primăvară, primăvară	91
Lăcrămioare	93
Neliniște	95
Trandafirii.....	97
Inima mea.....	99
Copacul	101
Pântec.....	103
Apele.....	105
Râuri.....	107
Voi, aripi.....	109
Călimara	111
Timp pierdut	113
Negociere	115
Dilemă.....	117
Cord deschis.....	119
Eternul foc.....	121

Îngerul albastru .RO

Când noaptea liniștea se așterne
Și totul adoarme pe pământ
Coboară Îngerul albastru
Desprins din toamnă din genuni...
El intră pe furiș în casă
Și tot șoptindu-ne în urechi,
Ne întreabă doar un singur lucru
Despre acei care ni-s dragi.
Iar noi cuprinși de-a lui vrajă
Rostim un singur nume:
Numele mamei, al soției, al ființei ce-o iubim.
În singurătatea nopții fără griji
Noi dormim...
Zvârlindu-ne, ca-ntr-o prăpastie
În bezna somnului adânc.
Dar vai, în zori aflăm cuprinși de groază
Că ființa dragă a murit...
S-a cuibărit durerea-n suflet
Și totul în lume-i sumbru, trist.
Deci nu dormiți și ține-ți minte
Că în liniștea profundă a nopții,
Coboară și-n odaia noastră.
Lumina lunii e albăstrie!

de Maria Chisin

Dedicație

Înțelepciunea rodește în curajul curățeniei sufletești. O culeg cuvintele și le cultivă dăruirea. Dăruirea pentru oameni. Întotdeauna rămâne în demnitate și în mândria Eu-lui propriu și se câștigă cu picătura, în timpul unei vieți.

Puterea și frumusețea sunt lucrurile tinereții, iar înțelepciunea este podoaba bătrâneții. Rămân faptele bune pentru semeni, care lasă un semn al trecerii noastre pe acest pământ.

Să nu cerem semenilor noștri mai mult decât putem noi oferi și să dăm ceea ce avem mai bun în noi.

Să nu regretăm nimic din ceea ce n-am făcut la timpul potrivit și să lăsăm ca pe un bagaj inutil suferințele, invidia, dușmănia, egoismul, vanitatea. Să spunem „mai pot”, chiar dacă ne simțim la capătul

puterilor. Să mergem mai departe, chiar dacă nu zărim capătul drumului.

Să nu uităm că lucrurile care ne unesc, spiritual vorbind, sunt infinit mai multe, decât cele ce ne despart.

Dumnezeu ne-a creat din iubire, o iubire pe care ne-a lasat-o moștenire, ca să o trăim cu frumusețea și limpezimea izvorului de unde a pornit.

Cu drag,
Maria Chisin

Nunta cosmică

*Dedic acest poem
doamnei Maria Chisin, cu iubire și bucurie*

Mă ridic și mă îndrept din tină.
Și ador să zbor, plutesc fără odihnă.
Mă-nvață, mă-nalță și m-alină
Cu dor, fior, amor. Strânsoare fină.

Nu mă opresc din drum. Tu, numai vină!
Mă-nalț în zbor, în dor, fior. Tu, vină!
Iubind, iubită sunt, flacăra vie!
Mă-nvăluiești, lucind în poezie.

Alunec în culoare și mă-nvelesc cu ea,
Culoare ce mă doare, când vine-n lipsa ta.
Și mă prefac în roză, parfumul-mi picurând
Pe-o adiere lină, prin suflet străbătând.

Suflarea-ți este blândă, pe chipu-mi tresărind,
Și mângâierea-ți caldă, pe trupul meu arzând.
Privirea ta străbate tot drumu-acesta lung
O clipă. Doar o clipă, și ești la mine-n gând.

Am sens acum, în drumul către tine!
Cu soare în privire, mănunchi de raze fine.
Cu stelele din noapte, ce toate murmurând:
„Iubirea ți-e aproape, îți face legământ!”

Și luna îmi zâmbește cu gingașă iubire,
Și-mi dă șirag de perle. Din tine pân` la mine.
Și oglindit în mare, întregul Cer ce cântă:
„E nuntă. Nuntă mare!”, iar mirii se sărută.

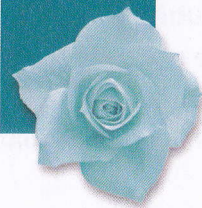
Pământul, vesel, e în sărbătoare!
Așterne primăvară și-mpodobind cununi,
Copiii și-i cuprinde, la pieptul Ei, zicând:
„Mereu să fiți iubire, în lume strălucind!”

Ritmurile inimii

Tic-tac, tic-tac, bate inima ritmat.
Tic-tac, tic-tac, prin anotimpuri mă împart.
Cu ritmurile vieții, în horă mă-nvârtesc,
În dans mă prind cu Îngerii, iar ei se veselesc.
Nimic nu se oprește, viața este mișcare,
Inima neîncetat bate, de-i ziuă ori visare.
Veșmântul iubirii, în cântec mă adoarme,
Țesând pe scena vieții, misterul dulcii taine.
Inspirul dimineții. Expir în veșnicie.
Pe valurile vieții, dansez în armonie.
De-s trează, îmi amintesc mereu de tine.
De dorm adâncu-n noapte, eu uit complet de mine.
În somn îmi găsesc ritmul, dansând cu sorii-n brațe,
Pe scena vieții dansul, ne-adună să ne-nalțe.
Mă contopesc cu lumea în centrul unei inimi,

Străbat tot Universul, iubire presărând,
Vibrând în unitate, Întregul devenind.
În gânduri găsesc ritmul, cu brațe te alin,
Și glasul încălzește o lacrimă căzând.
Pe inima ce bate și nu stă-n loc, nicicând,
O lacrimă pe suflet, lumina străbătând,
Pe harpa care cântă, suav al meu cuvânt.
Pe portativul vieții, urcăm în ritm de dans,
În pragul dimineții, eu sufletu-mi înalț,
În simfonia vieții, semințe am sădit,
Și le-am udat speranțe, iar ele-au înflorit.
Corole parfumate de roze catifea
Și-n dansul ce unește, dansez acum c-o stea.
Tic-tac, tic-tac, îmi bate inima cu tact.
Tic-tac, tic-tac, prin anotimpuri eu străbat.

Pune iubire

Pune iubire peste ochii mei
Lumina senină a ochilor tăi.
Ca lucire să-mi dea astăzi, mie,
Să trăiesc veșnic, într-o bucurie.

Pune iubire la ferestrele mele,
Ca să le curețe și să le spele.
Că sunt prăfuite de anotimpuri grele
Rătăcind printre lacrimi, comorile mele.

Pune iubire peste sufletul meu
Și albastrul-azur toarnă-mi-l pe pleoape.
Ca să nu mai plece, să rămână mereu,
De-acum și de-a pururi, pân' la dulcea moarte.

Pune iubire în ferestrele-suflet,
Primenește privirea, strălucire adă-n ea,
Albastrul-azur să rămână în mine
Și-n fiecare clipă din toata viața mea.

Pune iubire, nu pune prea multă,
Că roz în privire, mult voi avea.
Pune iubire, pune mai multă!
Să-mi dea strălucire de stea.

Te invit la dans, iubire!

Te invit la dans, iubire!
Prinde-mă, și ține-mă
de-a pururi lângă tine!
Nu slăbi strânsoarea-ți
atât de caldă, plină,
Atinge-mi răsuflarea
cu inima-ți senină.
Cordonul diafan
încinge-mi-l, iubire,
În tine să mă pierd
duioasă tresărire!
Sărută inima-mi curată
ca roua dimineții,
Ce-așteaptă pregătită
Să-nceapă dansul vieții.